

ikke tro andet, end at Højrepartiet dog maa have til Maal en Gang at komme til Magten. Naar saa det ærede Medlem erklærer, at nu for Tiden føler Partiet ikke den mindste Trang dertil, at de ere kemisk rene for enhver Attraa i saa Henseende, skulde det saa ikke bunde i, at der er paa Veje til at vokse sig frem hos det ærede Medlem en Erkendelse af, at der alligevel er sket et Systemskifte? Mon ikke den Erkendelse, at det ikke længer lader sig gøre at regere her i Landet ved Hjælp af et Mindretal, ikke alene her paa Rigsdagen, men ogsaa et Mindretal i Befolkningen, skulde være ved at vokse frem og være Aarsag til det ærede Medlems Erklæring? Det vilde glæde mig meget, om det var Tilfældet. Men jeg venter mig det ærede Medlems Forklaring af, hvad Meningen er med deres Beskedenhed nu for Tiden med Hensyn til Attraa efter Magten.

Jeg skal slutte med et Par Ord i Anledning af det, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) sluttede med forleden. Han sluttede, som bekendt, med at tilsige Regeringen sin fulde Støtte og erklærede, at han og hans Parti — her talte han aabenbart paa Partiets Vegne — vilde ved loyal Forhandling støtte den nuværende Regering. Han erklærede endog, at han og hans Parti, endog de saakaldte „Desperados“, ventede med Iver og Nidkærlighed paa at samarbejde med Regeringen. Jeg er overordentlig glad over denne Erklæring. Jeg skal ikke komme ind paa at undersøge, hvad der vilde ske, hvis det ærede Medlem unddrog Ministeriet sin Støtte. Jeg erkender, at jeg hverken har Skarpsindighed eller Fantasi nok til at dømme om Udstrækningen af de alvorlige Følger, som vilde komme, hvis det ærede Medlem trak sig tilbage. Jeg er det ærede Medlem meget taknemmelig — jeg tør ikke tale paa mit Partis Vegne, fordi jeg ikke er Partifører — men jeg nærer dog den Overbevisning, at det Parti, hvortil jeg hører, er meget glad for den Udtalelse, og navnlig føler jeg mig overbevist om, at det højtærede Ministerium maa være ham særlig taknemmelig for den Udtalelse. Nu kan det sidde ganske roligt. Skulde der vise sig truende Uvejrsskyer i Horisonten, behøve de ikke at tage saa meget Hensyn dertil, de have jo det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds i Ryggen.

Reventlow: Jeg vil gerne bringe en Tak til den højtærede Indenrigsminister, fordi der paa det foreliggende Lovforslag er opført en Sum til Flytning af Postkon-

torerne i Nakskov. De kunde saa sandt nok trænge dertil, da Forholdene være meget primitive, og ogsaa i en anden Henseende vil det være til Fordel, idet Jernbanen derved faar Raadighed over de Lokaler, som Postvæsenet hidtil har lagt Beslag paa. Vi tør herved haabe i Nakskov at faa nogenlunde anstændige Jernbaneforhold. Det har været saadan hidtil, at baade Funktionærerne ved Jernbanen have haft det meget trangt, og Publikum har ogsaa næsten maattet kæmpe sig frem, naar de under ekceptionelle Forhold have skullet have Billet eller have deres Tøj garanteret. Nu haaber jeg, at Forholdene blive bedre, og det ere vi den højtærede Indenrigsminister taknemmelige for.

Jeg vil ogsaa gerne sige, at det har glædet mig at se, at den Sum, der har været opført paa Finansloven hidtil hvert Aar med 250,000 Kr. som Tilskud til de lollandske Baner til Forrentningen af deres Anlægskapital, i Aar er forringet til 100,000 Kr. Det har ofte forvildet Folk, at der stod paa Finansloven 250,000 Kr. Man har troet, og det er endog blevet misforstaaet her inde i Rigsdagen, som om der virkelig er blevet anvendt 250,000 Kr. som Tilskud til den lollandske Jernbane, medens Forholdet var det, at der har været anvendt ca. 82,000 Kr. Nu vil den Misforstaaelse ikke mere finde Sted i den Grad. Men jeg turde dog maaske henstille til Finansministeren, om ikke denne Sum, 100,000 Kr., ganske kunde slettes, og det kan den, saa vidt jeg kan se, ved en Ompostering i Regnskabet. Der forlanges nemlig af det lollandske Jernbaneselskab, at det skal forrente Anlægskapitalen af den Jernbane, som gaar fra Orehoved til Nykøbing, og som Statsbanerne tage alle Indtægterne af. Anlægskapitalen af denne Bane løber op til omtrent 2 Mill. Kr., og denne Sum forrenter det lolland-falsterske Baneselskab, medens Statsbanerne have Driften af den og tage til deres Kasse alle Indtægterne. Det forekommer mig at være et noget abnormt Forhold. Hvis det blev forandret paa den naturlige Maade, at Anlægskapitalen ved denne Bane, som Statskassen selv driver og tager Indtægten af, ogsaa blev forrentet af Statsbanerne, vilde de lollandske Jernbaner være i Stand til fuldt ud at forrente den Kapital, der er bleven brugt til Anlæg; de vilde forrente den med over 4 pCt., og vi vilde være ude over det Punkt, at Staten skulde yde Tilskud til vore Jernbaner, og vi vilde endogsaa komme dertil, at de lolland-falsterske Jernbaner vilde være i Stand til, foreløbig